

i saa Henseende kunne ske Fyldest, selvfølgelig under skønsomt Hensyn til baade Statens og de paagældende Producenters Tarv.

Dernæst maa jeg gøre det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) en Undskyldning, fordi jeg i mit første Foredrag glemte at omtale et af ham stillet Ændringsforslag under Nr. 15. Her stiller det ærede Medlem følgende Forslag: „Gods- og Kreaturtaksterne træde i Kraft den 1. Januar 1912; forhøjede Takster træde dog ikke i Kraft i den indenlandske Trafik, før de samme Takster kunne anvendes ogsaa overfor Varer af samme Art, der indgaa fra Udlandet“. Denne Indregning med Udlandet har jo været et brændende Spørgsmaal under Udvalgets Forhandlinger, og det har jo ligget det ærede Medlem meget varmt paa Sinde at faa truffet saadanne Bestemmelser, at man kunde være sikker paa, at denne Indregning ikke tog for lang Tid til Skade for den hjemlige Industri og til Skade for Handelen, og denne Betragtning maa man give det ærede Medlem Ret i. Det vilde være meget uheldigt, hvis Indregningen skulde strække sig over et alt for langt Tidsrum, og i saa Henseende er jeg ganske enig i de Udtalelser, der nu ere fremsatte af den ærede Ordfører for Flertallet. Jeg tror dog, at det ærede Medlem gaar noget for vidt, hvis han vil kræve, at hver eneste af de Varergrupper, som der kan være Tale om blive sendte fra Udlandet herind, skal være indregnet, forinden Godstaksterne træde i Kraft. Det ærede Medlem maatte dog sikkert kunne nøjes med, at Indregningen med vort Lands Hovedforbindelser blev foretagen indenfor det Tidsrum, som det ærede Medlem forudsatte. Sagen er nemlig den, at for enkelte Landes Vedkommende kan man ikke vente, at Indregningen skal blive foretagen i kort Tid, det vil komme til at tage nogen Tid, hvorimod Indregningen med vore Hovedforbindelser vil kunne foretages indenfor et temmelig kort Tidsrum. Jeg maa saaledes minde om, at det Beløb, som der i det hele taget er Tale om skal indregnes, ikke er saa forfærdelig stort i Forhold til den Merindtægt, man forventer, at der skal indkomme gennem Lovforslaget. Hele det Beløb, som skal indregnes, er 300,000 Kr. Deraf skal Halvdelen indregnes med de indenlandske Privatbaner. Det vil kunne foretages meget hurtigt. Den største af vore Hovedforbindelser er Tyskland. Jeg har ladet undersøge, hvor store Beløb det vil dreje sig om, og det er blevet mig

meddelt af Statsbanerne, at det vil dreje sig om ca. 125,000 Kr. Tilbage er da et Beløb af ca. 25,000 Kr., hvoraf en Del kan indregnes med vore nærmeste Nabolande, med hvilke vi ogsaa staa i let Forbindelse og have Udsigt til at faa Indregning foretaget indenfor et ganske kort Tidsrum. Naar det er sket, vil der kun være en Ubetydelighed tilbage. Men det vilde dog være ganske urimeligt at udsætte Godstaksternes Ikrafttræden, fordi der bliver sendt nogle faa Varegrupper fra Frankrig, som ikke ere indregnede, Varegrupper, overfor hvilke vort Lands Industri og Handel nyde en stor indirekte Beskyttelse derigennem, at Fragten hertil paa de lange Afstande er saa dyr, som den er, og som desuden ikke paa den Afstand i ret mange Tilfælde — det vil da i hvert Fald ikke kunne tænkes, at det vilde blive i ret mange Tilfælde — ville blive sendte direkte til Forbrugeren, men blive sendte til Grossisterne her, som saa forsende dem videre ud i Landet og altsaa i Virkeligheden have Fordel i Stedet for Tab derved, at Indregningen endnu ikke har fundet Sted. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem bør holde dette Princip for skarpt frem eller bør fastholde, at al Indregning skal være foretagen, forinden Godstaksterne træde i Kraft. Det vilde jo være at volde vort Land et unødigt Tab, og det Tab, som Handelen og Industrien ville lide, naar Indregningen er foretaget med vore Hovedforbindelser, vil blive saa forsvindende og ubetydeligt, at det ikke vil være noget at tale om. Jeg henstiller derfor ligesom den ærede Ordfører til det ærede Medlem at tage sit Ændringsforslag tilbage; lad os saa prøve paa mellem anden og tredje Behandling, om vi ikke kunde finde en Form, der kunde tilfredsstille os alle.

Bjerre: Som Medlem af Udvalget kan jeg fuldt ud slutte mig til, hvad den ærede Ordfører (P. T. Nielsen) har sagt; vi have stillet Ændringsforslag om Personstaksterne, men have ikke rørt ved Godstaksterne. Den ærede Ordfører sagde i sin sidste Tale, at vi derimod havde skrevet i Betænkningen, at vi haabede, at visse Varer ikke maatte blive fordyrede, og det er om dette, jeg lige ønsker at sige et Par Ord. Egentlig havde jeg ønsket, at vi havde faaet en ny Takst indført for Godsbefordringen, saaledes at der var blevet en 7de Takst, der var billigere. Men vi undlod at stille Forslag,